

O DORINȚĂ DE CRĂCIUN

KATHERINE RUNDELL

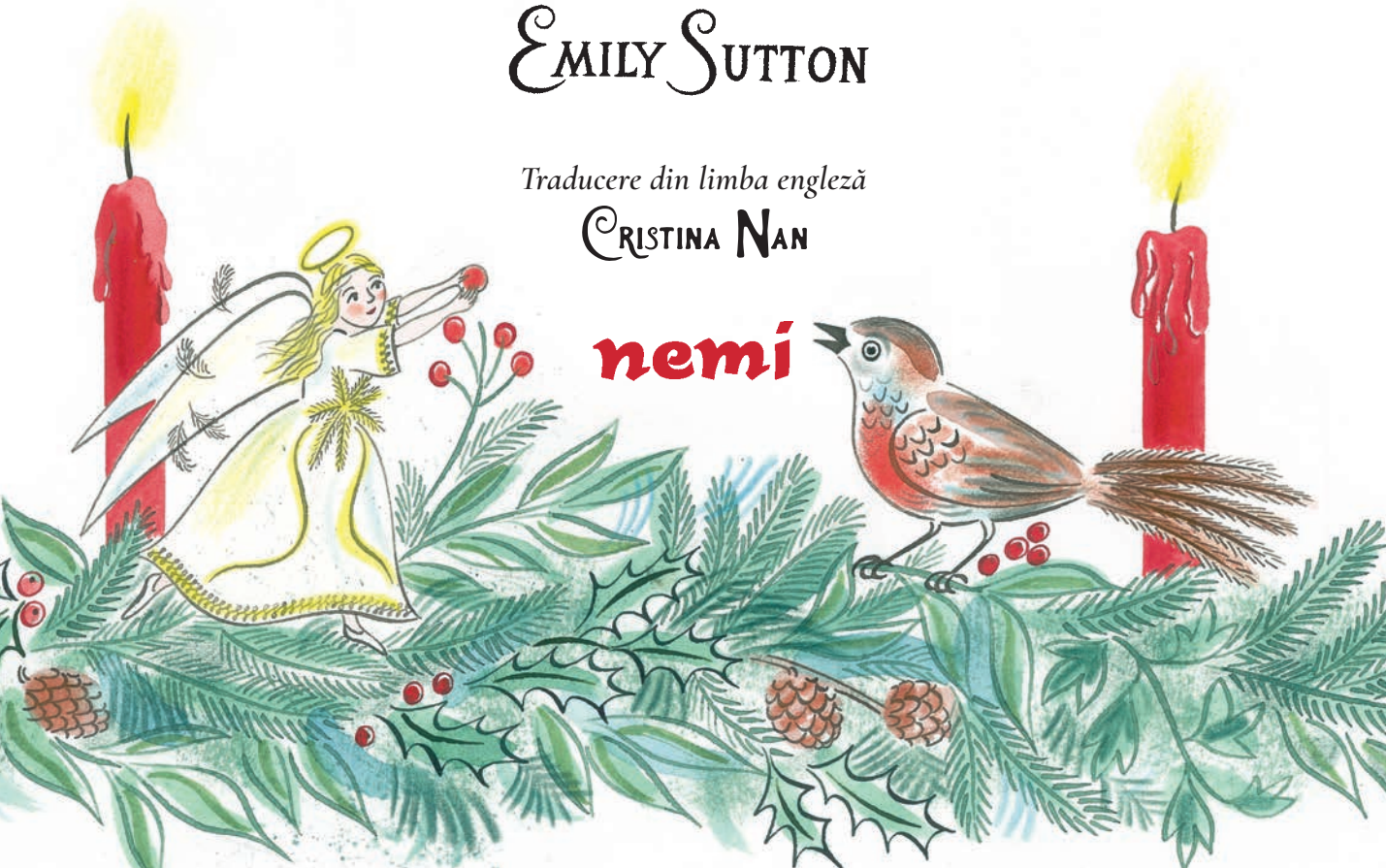
Ilustrații

EMILY SUTTON

Traducere din limba engleză

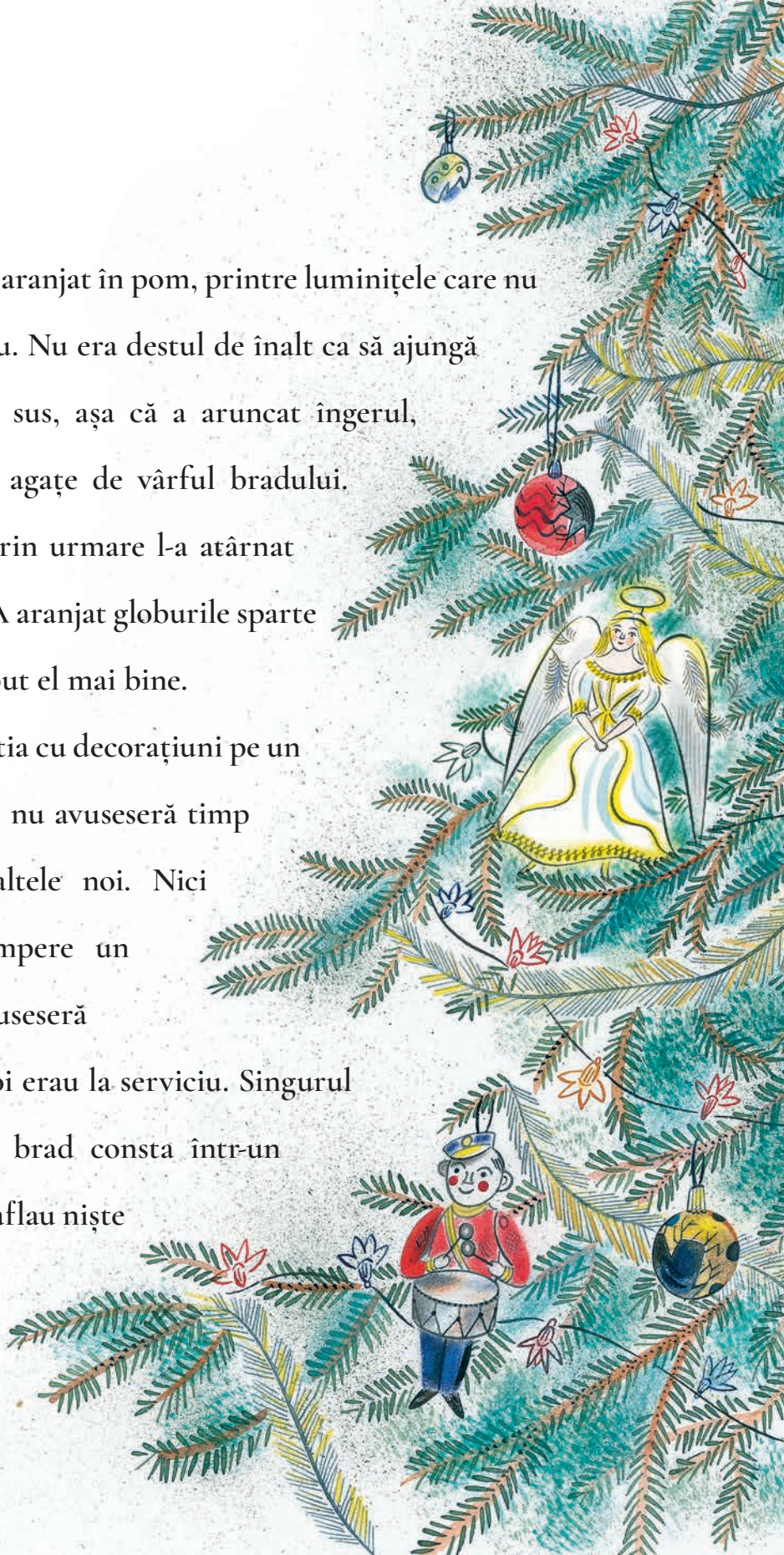
CRISTINA NAN

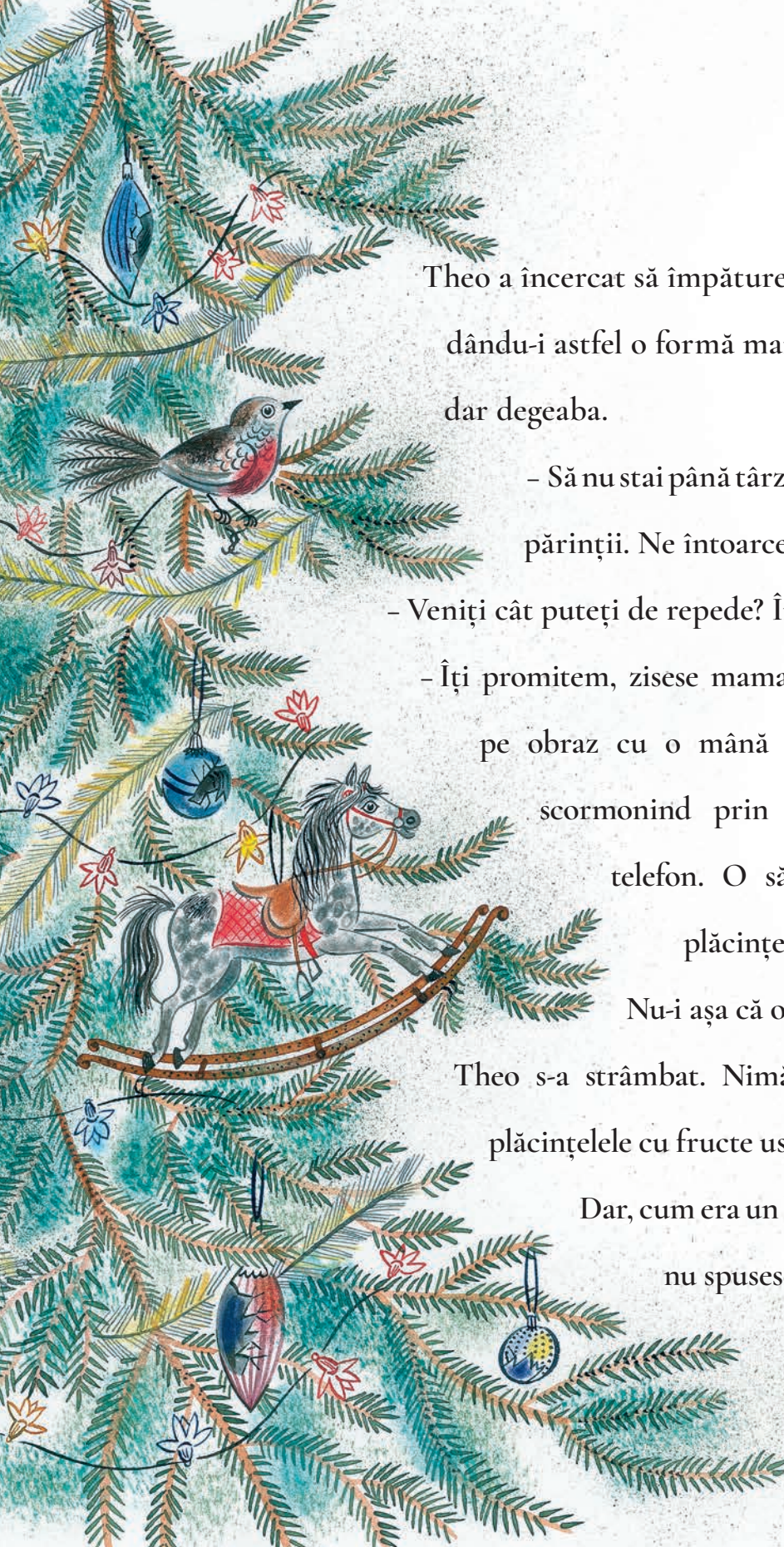
nemi

Theo le-a aranjat în pom, printre luminițele care nu mai funcționau. Nu era destul de înalt ca să ajungă la crengile de sus, așa că a aruncat îngerul, încercând să-l agațe de vârful bradului. Nu a reușit, prin urmare l-a atârnat de o creangă. A aranjat globurile sparte cum s-a priceput el mai bine.

Găsise cutia cu decorațiuni pe un dulap; părinții nu avuseseră timp să cumpere altele noi. Nici măcar să cumpere un curcan nu avuseseră timp. Amândoi erau la serviciu. Singurul cadou de sub brad consta într-un plic în care se aflau niște tichete cadou.

Theo a încercat să împăturească plicul,
dându-i astfel o formă mai atrăgătoare,
dar degeaba.

- Să nu stai până târziu! îi spusese
părinții. Ne întoarcem diseară.

- Veniți cât puteți de repede? Îmi promiteți?

- Îți promitem, zisese mama, mângâindu-l
pe obraz cu o mână și cu cealaltă
scormonind prin geantă, după
telefon. O să-ți facă bona
plăcințele cu fructe.
Nu-i așa că o să fie drăguț?

Theo s-a strâmbat. Nimănui nu-i plac
plăcințelele cu fructe uscate, și-a zis el.

Dar, cum era un băiat politic,
nu spusese decât:

- De ce nu stă doamna Goodyere cu mine?

- Nu ne-a explicat de ce, îi răspunsese tata. Ne-a zis doar că nu poate în seara asta. Și oricum, e cam bătrână. Vecinii susțin că e tot mai ciudată.

- Mie îmi place de ea. De fapt, o iubesc, zisese Theo.

Câteodată, doamna Goodyere vorbea de una singură, dar îi oferea mereu prăjitură cu ciocolată și brânză, care era surprinzător de delicioasă, și îi cânta înainte de culcare.

Părinții lui o rugaseră pe bonă să îl ajute pe Theo să decoreze pomul, însă ea adormise la masa din bucătărie, cu nasul lipit de telefon.

Theo a înghițit în gol. S-a uitat pe fereastră, fiindcă îi era mai ușor decât să se uite la brăduț.

Și cum privea el pe geam, a văzut o stea. Traversa cerul, în sclipiri roșii și verzi.

- O stea căzătoare! a șoptit Theo.

Aripile creșteau. Erau ușor lipicioase și puțin cam roz, însă erau frumoase.

Îngerul a bătut din aripi, tremurând de emoție.

- Și dacă o să se desprindă? a întrebat. Dacă o să cadă?

Totuși, penele nu s-au dezlipit. Îngerul s-a ridicat. A făcut câțiva pași nesiguri. Și-a dat părul după urechi, apoi s-a înălțat în văzduh. Sus, deasupra copacilor, peste hornurile caselor. Theo, căluțul și soldățul de tinichea îl urmăreau; aplaudau și-l încurajau, chiar și atunci când îngerul ajunsese prea sus pe bolta cerului ca să-i mai audă. Theo a fluierat cât a putut de tare, cu două degete. Soldățul de tinichea bătea toba.

Îngerul s-a învârtit în jurul unui felinar stradal și a făcut un îngerăș de zăpadă pe acoperișul clopotniței bisericii. Apoi s-a rotit în jurul capetelor lor și a dispărut printre stele.

- Am atâtea lucruri de făcut! le-a strigat el.